

## **DESESPÈR**

SONNET EN OCCITAN

QU'AMERITÈT

UNA MEDALHA

A

VASCO ANTHOINE-MILHOMME, TÒM BROOKER

E ANTÒNI CRESPI

DEL COLLÈGI DE LA CALANDRETA DEL PAÍS TOLZAN

## **DESESPÈR**

La vida val pas mai lo còp d'èsser viscuda  
Se lo nòstre èsser, mariòta de l'astrada  
Es abandonat, tal la pluma a la ventada  
Condemnacion a una eternala casuda.

Lo fial daurat de la meuna amna s'es rompuda  
La cauda flamba d'antan duèi s'es atudada  
En daissant darrèr ela una còca voidada  
Que landra contra solelh e sens cap d'ajuda.

Al dessús de la mar desaparegut  
Tal un batèu, fins a un luòc inconegut  
M'abandonant tot sol amb ma granda tristesa.

Totjorn mon esperit romput se sovendrà  
De tu amb de colèra coma amb tendresa  
E aquel amor pas jamai doblidarà.